

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 25293

гр. София, 28.09.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 113 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА
МИТЕВА

като разгледа докладваното от ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА МИТЕВА
Гражданско дело № 20221110131937 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 129 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба от „Топлофикация София“ ЕАД, с която срещу Н. П. са предявени обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание по чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД за осъждането на ответницата да заплати на ищеца следните вземания: за сумата от 2036,87 лв., представляваща продажна цена за П.ребена топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г. в топлоснабден имот, находящ се в гр. София, на адрес ж.к. „Бели брези“ бл. 7, вх. „Г“, ет.14, ап. 54, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 14.06.2022 г. до изплащането на вземането, сумата от 312,91 лв., представляваща мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2020 г. до 11.05.2022г., сумата от 73,07 лв., представляваща цена за извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата от 14.06.2022 г. до изплащането на вземането, и сумата от 13,62 лв., представляваща мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 01.07.2019г. до 11.05.2022. Ищецът претендира и разноските по исковото производство. Ищецът твърди да е налице облигационно отношение, възникнало с ответника въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали П.ребителите, без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период на ответника топлинна енергия, като купувачът не е заплатил дължимата цена, формирана на база прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, изготвени по реда за дялово разпределение. Твърди, че съгласно общите условия купувачът на топлинна енергия е длъжен да заплаща дължимата цена в 30-дневен срок след изтичане на периода, за който е доставена енергията, а след влизане в сила на общите условия от 12.03.2014 г. – в 30-дневен срок от датата на публикуване на месечните дължими суми, респ. на общата фактура за дължимите суми на интернет страницата на ищцовото дружество. Претендира разноски за производството.

Съгласно уточнението, направено с молба от 24.06.2022г., ищцовото дружество насочва иска си срещу Н. П. - гражданин на Федерална Република Германия, родена на

***** г. в гр. Дармщадт с посочен адрес в гр. Хамбург.

С разпореждане от 28.06.2022г. съдът е постановил на основание чл. 131, ал. 1 ГПК препис от исковата молба и приложените доказателства да се изпрати на ответника на посочения адрес в чужбина по реда на Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета.

Видно от постъпилия по делото формуляр К книгата не са връчени, въпреки предприетите действия от получаващия орган по издирване на адресата.

В тази връзка съдът е изискал служебно справка по реда на Наредба №14/18.11.2009г. за предоставяне на данни, от която се установява, че в НБД „Население“ няма данни за лице с имена Н. П..

Въз основа на така приетото съдът достига до извод за процесуална недопустимост на производството по делото със следните съображения:

Съгласно чл. 26, ал. 1 ГПК страни по граждански дела са лицата, от чието име и срещу които се води делото за защита на лични или имуществени права, предвидени в материалното право, носители на каквито по аргумент от разпоредбата на чл. 1 ЗЛС са физическите лица от момента на раждането до смъртта им. По делото няма данни лице с имената, посочени от ищеца, да съществува, поради което съдът намира, че такова лице не може вече да бъде субект на процесуални правоотношения като страна в процеса.

Наред с това съдът е длъжен служебно да следи за подведомствеността на заведено пред него дело, като този въпрос може да се повдига при всяко положение на спора съгласно чл.15, ал.1 ГПК. Разпоредбата ограничава проверката на подведомствеността само, когато в закон е определен срок за това, но по отношение преценката за международната компетентност на българския съд липсва посоченото ограничение.

Предвид характера на спора (спор за вземания, за които се твърди, че произтичат от договорно правоотношение) и момента на образуване на делото приложим е Регламент 1215/2012г. на Европейския парламент и Съвета на Европейския, регламентиращ международната компетентност на съдилищата, който предвижда, че по отношение на дела във връзка с договор, сключен от лице – П.ребител, за цел, която може да се приеме, че е извън неговата търговска дейност или професия, компетентността се определя от раздел 4 "Компетентност при П.ребителски договори". Според чл. 18, другата страна по договор, сключен с П.ребител, може да предяви иск срещу П.ребителя само в съдилищата на държавата членка, където последният има местоживее. Тази компетентност е специална, уредена с цел защита на по-слабата страна в правоотношението, произтичащо от П.ребителски договор. В регламента е предвидено, че местоживееето на физическото лице се определя по вътрешното право на сезирания съд, а в случая това е българският съд. Нормата на Република България определя като обичайно местопребиваване на физическото лице (тоест местоживееето му) мястото, в което то се е установило преимуществено да живее, без това да е свързано с необходимост от регистрация или разрешение за пребиваване или установяване, като за определянето на това място трябва да бъдат специално съобразени обстоятелства от личен или професионален характер, които произтичат от трайни връзки на лицето с това място или от намерението му да създаде такива връзки.

В настоящия случай безспорно предмет на делото е П.ребителски спор, тъй като се твърди, че ответникът е купувач по договор за доставка на топлинна енергия в жилищен имот, тоест договорното правоотношение не е възникнало във връзка с

осъществявана от него търговска или професионална дейност. Поради това и с оглед на изложеното по-горе, за да се приеме, че българският съд е компетентен да разгледа и да се произнесе по предявените иски, следва да бъде установено, че Н. П. има местожителство/обичайно местопребиваване в Република България.

От твърденията на ищеца и положените усилия за издирването на ответника, обаче, по никакъв начин не следва такъв извод. Ето защо българският съд не разполага с международна компетентност по отношение на настоящия спор според нормата на чл. 18, § от Регламент 1212/2012г., поради което производството по делото следва да бъде прекратено.

По изложените съображения Софийски районен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.д. № 31937/2022г., по описа на Софийски районен съд, 113 състав.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчване на препис на ищеца.

Съдия при Софийски районен съд: _____